

også det nye strategiske koncept, i virkeligheden giver os på dansk side bedre grund under fødderne, også i forhold til de synspunkter, vi bør rejse i en EU-sammenhæng.

Lad mig sige til sidst, at vi fra Kristeligt Folkepartis side kan støtte det forslag til vedtagelse, som er fremsat af partier, der repræsenterer et flertal i Folketinget. Vi synes, at forslaget til vedtagelse har den fordel, at det ikke kun henviser isoleret til NATO-topmødet som sådan og til EU, men at det også inddrager det nære samarbejde, der er behov for, med FN og OSCE. Heri er vi helt enige.

Det er vigtigt, at de sikkerheds- og forsvarspolitiske dimensioner, vi i dag øjner i både NATO- og EU-sammenhæng, ikke bliver løsrevet fra den arkitektur på området, som vi også gerne skulle se udfolde sig i FN- og OSCE-regi, og det føler vi at forslaget til vedtagelse også her har medtaget, og derfor kan vi støtte det.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

De fleste af de partier, der står bag den vedtagelse, som desværre bliver vedtaget her om lidt, har hele vejen igennem arbejdet for det, der nu er på vej. De har uden udtrykt forbehold af nogen art arbejdet for, at EU skulle have sin egen militære identitet.

Forbeholdene kom jo ind af en anden grund, nemlig fordi det var et nej i 1992, og der var nogle, der så formulerede et alternativ, og man skulle jo videre, og så var der nogle, der måtte give sig osv., osv.

Men Kristeligt Folkepartis holdning som parti har været en anden, historien har været en anden fra Kristeligt Folkepartis side. Der har man haft den udtrykte skepsis, som har været sund over for en EU-militær dimension, og derfor bliver jeg nødt til at spørge hr. Jann Sjørnsen på baggrund af det ordførerindlæg, han netop har holdt: Er der overhovedet ingen skepsis tilbage i Kristeligt Folkeparti? Er der ikke nogen tanker om, at det her kan gå galt, at det her i virkeligheden er med til at grave grøfter over Atlanten, og at det netop gør det, som man i Kristeligt Folkeparti også i sin tid var bange for? Er der slet ikke nogen tvivl?

For tvivlen synes jeg i hvert fald ikke kom til udtryk i ordførerindlægget.

(Kort bemærkning):

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg er sikker på, at hr. Thulesen Dahl hørte, at jeg i mit ordførerindlæg sagde, at vi fra Kristeligt Folkepartis side levede i bedste velgående med det forbehold, som vi selv var med til at få stadfæstet i forbindelse med Edinburghafgørelsen i 1993 som sådan. Og det er rigtigt, at historien har været en anden fra Kristeligt Folkepartis side end for de partier, som har fremsat det forslag til vedtagelse, som vi også vil stemme for om lidt, og en af grundene til, at vi rent faktisk ikke er medforlagsstiller til det forslag til vedtagelse, er blandt andet for at markere, at historien er en anden.

Men ikke desto mindre synes jeg også, at vi som parti må tage ved lære af historien og også kvittere for, at det, vi rent faktisk frygtede især i 1992, at Maastrichttraktaten ville føre til, at man fik koblet vore nordatlantiske samarbejdspartnere ud af Europa, ikke er sket, og de topmødeerklæringer, der er kommet fra NATO siden hen, har tværtimod forankret den europæiske forsvarsidentitet i NATO. Og det bliver vi nødt til at tage bestik af også, al den stund at vores historie selvfølgelig er anderledes, men vi må også se på: Hvad er der rent faktisk sket efterfølgende?

Men jeg har ikke i dag sagt, at vi ikke er skeptiske over for, hvad der er sket, jeg har bare sagt, at der er sket en udvikling i retning af, at den europæiske forsvarsidentitet nu bliver forankret i NATO, og det synes vi faktisk er positivt, for det var det, vi frygtede *ikke* skulle ske med Maastrichttraktaten i 1992, hvorfor vi dengang anbefalede at stemme nej.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Men så skal jeg bare spørge hr. Sjørnsen: Hvis det, som fru Charlotte Antonsen sagde tidligere, var konsekvensen af de beslutninger, der nu bliver truffet både på NATO-topmødet og også i København, hvis det står til troende og det er det, der bliver udviklingen, mener hr. Sjørnsen så ikke, at Kristeligt Folkepartis opbakning til det projekt burde være væk i forhold til netop den historie, Kristeligt Folkeparti har, hvis man altså stadig skal respektere forbeholdet?

Der var udgangspunktet jo lige præcis ikke, som flere har været inde på, den beroligende tone. Nej, der var det jo, at det afgørende jo var, at EU kunne handle militært også i modsætning til, hvad den amerikanske præsident i givet fald